

Tronfjellposten

September 1999

Stiftelsen Tronfjell Fredsuniversitet

Nr. 3, Årgang 2

Byggevirksomhet på Tron-toppen

1

2

3

4

Bildetekster

Bildene ovenfor - som er tatt med ca. én måneds mellomrom - viser utviklingen av Luftfartsverkets bygging av radarstasjon for sivil lufttrafikk på toppen av Tronfjell, sommeren -99. Selve byggetomten er lokalisert til den såkalte "Tyllidalstoppen", mens Nordkrings teletårn er lokalisert på motsatt og høyeste side av den ellers så flate Tron-toppen. Bilde 1 er tatt den 11. juni og viser en gravemaskin iferd med å berede selve byggetomten etter at veien frem dit er ferdig. Bilde 2 er tatt først i juli, og bilde 3 i midten av august. Bilde 4 er tatt den 6. september og viser i forgrunnen byggingen av selve radarkuppelen, mens søylen den skal stå på nærmest er ferdig lenger borte på Tyllidalstoppen i bakgrunnen. Plasseringen av kuppelen på søylen er planlagt å skje den 15. september, og fra første januar år 2000 skal radarstasjonen være operativ. Hele anlegget er kostnadsberegnet til 25 millioner kroner. *Alle fotos av BP.*

Ingen uberørt villmark

Etter både Televerkets (nåværende Nordkring) og Luftfartsverkets tårnbygginger på toppen av Tron, og med en trafikkert bilvei fra dalbunnen og helt opp på toppen, er Tronfjell definitivt ikke lenger uberørt villmark. Av miljømessige hensyn bør en plassering av et fredsuniversitet ved veien på Flat-Tron - ca. 350 meter under toppen - derfor ikke medføre særlig betenkeligheter.

Tronfjellveien - et attraktivt turistmål

Alvdal kommune har gjort klokt i å gjøre Tron til et satsningsområde. Tronfjellveien er allerede Alvdals nest mest besøkte turistmål etter Aukrustsenteret, og det helt uten noen form for profilering eller tilrettelegging. Dette viser klart hvilket enormt potensiale Tron og Tronfjellveien har i seg. Også dette forholdet styrker argumentasjonen for å bygge et fredsuniversitet på Tron. Å besøke et slikt anlegg på et slikt fjell, bør bli et svært attraktivt mål.

Fredsuniversitetet på Tronfjell

Et brev fra fremtiden. Av Knud Larsen

Tronfjellposten har mottatt et innlegg fra Knud Larsen som er såpass langt at det blir delt over flere numre. Knud er professor ved NTNU og ansvarlig for uttegningen av de eksisterende planer for Fredsuniversitetet på Tron. Han gir her i brevets form uttrykk for sin visjon av de mer fysiske aspekter ved Fredsuniversitetets lokalisering og utforming. Innlegget

(Fortsettelse fra forrige nummer).

Etter å ha konstatert at det ennå bare var få nykommere, og tatt en herlig dusj, bega jeg meg ned i meditasjonsrommet. I forrommet tar man en sittepute og eventuelt et teppe fordi det kan virke litt kjølig. I dette store sirkulære rom som er gravd ned under den indre gård, er det plass til 108 personer i den ytterste rekke. Gulvet er blankpolert tre og taket hvelver seg i en flat kuppel opp mot et rundt overlys. Langs veggene er det stoler for de som ikke klarer å sitte på gulvet. I sentrum er det en forhøyning med ulike typer levende lys. Ellers er det ingenting. Når solen skinner, dannes en lysplett på gulvet som beveger seg rundt i rommet i løpet av dagen og fungerer som et slags solur. Folk sitter der de har lyst, noen langs veggen, noen helt fremme ved lysene. De kommer og går. Det er helt stille. Jeg sitter vanligvis en time om morgenen. Noen kan sitte i mange timer. Andre bruker ikke rommet i det hele tatt, men sitter heller alene på værelset. Etterpå går jeg vanligvis opp på værelset og skriver litt brev som nå, eller leser.

Det er mat klokken elleve. Jeg så noen utlendinger i forhallen på veien hit opp, det er nok foredragsholderen

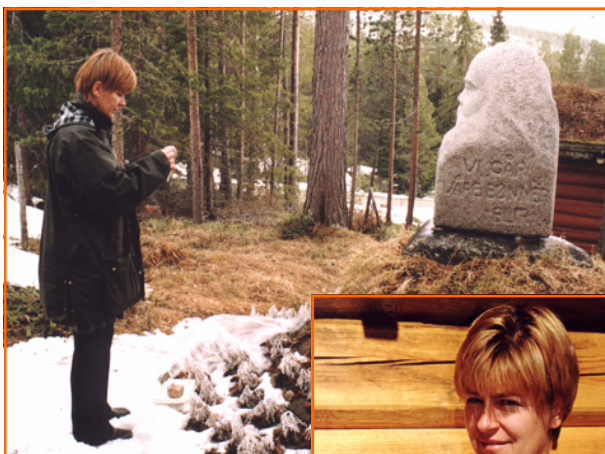
som har ankommet. Seminaret starter klokken ett i konferansesalen.

Jeg fikk sikket ut Bruce som planlagt. Det er en ganske fin kunstsamling som gradvis har blitt til her. Det er tydelig at folk blir gavmilde når de opplever steder som dette, for det er ikke bare skrammel som de ikke har plass til hjemme. Jeg ble faktisk overrasket over et par meget fine nye ting i samlingen, men Tara vant likevel mitt hjerte idag igjen. Dette med kunst på Fredsuniversitetet er for øvrig et interessant emne, som jeg kan skrive et helt brev om, men det får bli senere.

Bjørn var nettopp innom for å hilse på. Han hadde vært på stasjonen for å hente foredragsholderen. Langs veien hadde han sett en fugleart som han trodde var forsvunnet fra Alvdal for godt. Han var ganske opprømt fordi han ikke hadde tid til å dra ned igjen for å forsøke å ta bilder av den. Du kjenner jo hans store interesse for fugler. Men det blir i alle fall en ny oppføring i fugledatabasen.

Værelsene er ikke akkurat møterom. Det er bare én stol, resten må sitte på sengene. Det er flere grunner til at værelsene er såpass smale. Ønsket om en god bred korridor med dagslys der man kan møtes og tildels oppholde seg, medfører at værelsene bare ligger på en side. For da å få nok værelser i en ikke altfor lang og smal bygning, må værelsene bli smale. Du kan si at bredden bestemmes av en sengebredde pluss et minimalt gangareal. Det står da to senger i forlengelse av hverandre med en bordplate på tvers langs ytterveggen under et lite vindu. Stolen er vanligvis arbeidsstol til bordet. (Forts. neste nummer).

Mini-byste av Baral

Anne Eggset ivrig opptatt med å forme trekkene til Baral i bløt leire på Shantibu på vårparten (over), og viser fram det ferdige produkt primo august (til høyre). Alle tre fotos: BP

Denne lille keramikkbysten (ca. 13 cm høy) er prototypen for en s u v e n i r keramikeren Anne Eggset fra Alvdal etter eget initiativ har laget og ønsker å sette i produksjon. På plaketten foran står det "Baral, 1881-1945, Alvdals vismann". Deler av inntektene fra salget vil hun gi til Stiftelsens arbeid for å bygge

Fredsuniversitetet på Tron. I begynnelsen av august skrev samtlige lokalaviser om prosjektet, og Alvdal kommune har vist positiv interesse. Imidlertid har det oppstått problemer fra et ikke helt uventet hold, slik at prosjektet pr. idag midlertidig er utsatt.

Swami Sri Ananda Acharya

En kort biografi av Bjørn Pettersen * Del I: Fra Bengal til Alvdal

(Fortsettelse fra forrige nummer).

Himalaya

Etter Burdwan så Sri Ananda til slutt ingen annen mulighet enn å dra til Himalaya. Sammen med to venner reiste han derfor nordover med tog til Hardwar. Derfra tenkte de å gå til fots til Manasarovar-sjøen i Tibet.

Da de hadde reist i tre dager og befant seg i en høyde på mellom tre og fire tusen fot, hadde han om natten en stor åpenbaring i en hule ved Ganges. Han ble fortalt at tiden nå var kommet for ham til å reise til Europa, og at han der skulle overbringe menneskene budskapet om vennskap og fred. Den påfølgende dag fortsatte de derfor ikke videre nordover, men vendte tilbake for å reise vestover til Europa.

Europa-reise

Tidlig om morgenen den 14. juli 1912 forlot han Calcutta som dekkspassasjer med kurs for Ceylon (Sri Lanka). Da de nådde Colombo, Ceylon, måtte han bytte til en fransk dampbåt som skulle ta ham til Europa. Den fraktet franske soldater fra Kambodsja tilbake til Frankrike. Han forlot Ceylon og indisk jord for godt den 17. juli.

Sjøreisen skulle vise seg å bli svært tøff for ham. En ting var å være dekkspassasjer og hele tiden være utsatt for vær og vind, til stadighet gjennomvåt av regn, men aller verst var det med maten. Han klarte ikke å spise kjøtt som stort sett var det eneste de fikk servert to ganger daglig. Helt fra barndommen hadde han holdt en streng vegetarisk diett uten en gang å spise fisk, slik bengalere ellers gjør hver dag. Derfor tilbrakte han hele sjøreisen praktisk talt uten mat og ble fysisk svært svak.

Etter å ha krysset Det Indiske Hav gjorde dampbåten et lite opphold i et afrikansk land for å etterfylle kull. Og etter en båtreise på tilsammen omkring tre uker kunne Sri Ananda endelig gå iland i Marseilles i Sør-Frankrike. Herfra reiste han med tog gjennom hele Frankrike via Paris til Den Engelske Kanal, som igjen ble krysset med båt. Blakk og uten venner eller bekjente, ankom han London og Mornington Road den 15. august 1912, etter ganske nøyaktig én måneds uavbrutt reise fra India.

London

Om den lange reisen til Europa hadde vært hard, skulle oppholdet i London gjennom de neste over to årene, på ingen måte vise seg å bli noe lettere. Ofte var han uten mat og endog husly, og han måtte tåle mange fornærmelser, rasisme, intrigespill, utnyttelser, og annen

uverdigg oppførsel fra mennesker han møtte. Men det var naturligvis også flere lyspunkter og oppriktige, gode venner. Likevel var denne tiden stort sett fylt med strabaser og streven for å kunne overleve rent fysisk. Til tross for alle disse vanskene var han svært produktiv i London. Under hele tiden her holdt han jevnlig en mengde foredrag ved forskjellige åndelige samfunn og foreninger som florerte i England på den tiden.

I London studerte og arbeidet han også regelmessig ved British Library og British Museum. Her fant han mange uvurderlige skatter som britene hadde stjålet fra India gjennom århundrene i form av urgamle sanskrit-tekster skrevet på bjørkebark og palmeblad. Og disse brukte

han bl.a. i arbeidet med de tre første bøkene han utgav, som alle var engelske oversettelser av eldgamle indiske verk fra originale sanskrit-tekster. Hans første bok, 'The Samhita', som inneholder den høyeste livsfilosofi, er en dialog mellom kong Janaka og rishi Astavakra, og regnes som en av vedanta-litteraturens største perler. Boken har en fyldig innledning av Sri Ananda og er ment som en introduksjon til studiet av Vedanta-filosofien. Denne boken kom ut i 1913. Tidlig i 1914 kom hans annen bok ut, 'Vikramorvasi', som er en oversettelse av et drama fra Kalidasa, som ofte kalles 'Indias Shakespeare'. Også denne har en fyldig innledning av Sri Ananda. Hans tredje bok, 'Panchadasi', var i likhet med 'Samhita' en oversettelse av Vedanta-tekster. Men på grunn av utbruddet av 1. Verdenskrig i 1914 ble boken aldri

utgitt av forlaget, og manuskriptet kom etterhvert bort. Det er sannsynligvis nå tapt for alltid. De pengene Sri Ananda tjente eller kunne ha tjent på sine foredrag og bøker, ble så godt som alltid lurt fra ham på de forskjelligste måter.

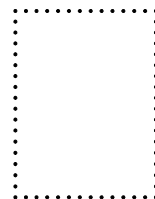
Sommeren 1914 brøt den 1. Verdenskrig ut og den 4. august samme år ble også England trukket inn i krigen. Etterhvert som den stadig ble mer og mer omfattende, fikk Sri Ananda det klart for seg at han måtte forlate England. Sent på høsten eller forvinteren fikk han en invitasjon fra en av sine venner i London som var adelig og svært rik, til å bli med til hennes hus i Norge og holde foredrag på universitetet i Kristiania (Oslo). Og siden han ikke ønsket å returnere til India, men anså Europa som sitt fremtidige arbeidsområde, takket han ja til invitasjonen. (Fortsettelse i neste nummer).

Sri Ananda, London 1913.

Tronfjellposten

A

Returadresse:

Stiftelsen Tronfjell Fredsuniversitet
Shantibu
2560 ALVDAL

Til:

Tronfjellposten

Tronfjellposten - nyhetsbrevet for interesserte i etableringen av Tronfjell Fredsuniversitet

Utgiver: Stiftelsen Tronfjell Fredsuniversitet
Redaktør: Bjørn Pettersen
(Stiftelsens styreformann)
Utkommer: Kvartalvis fire ganger i året
Utgaver: Norsk og engelsk
Priser: Støtteabonnement kr. 250,-/år
Løssalg kr. 30,-/stk.

Adresse: "Shantibu", 2560 Alvdal
Telefon + Fax: 62 48 78 56
E-post: fredsuni@online.no
Internett-sider: <http://home.sol.no/~bjpetter>
Postgirokonto: 0809 2227007
Bankkonto: 1895.26.50935
Sparebanken Hedmark

Ny giv for Fredsuniversitetet!

Monumentet reparert

Torsdag den 8. juli var medlemmer og representanter for de som lørdag den 3. oktober i fjor raserte deler av Stiftelsens monument på Flat-Tron, på plass på åstedet i strålende solskinn og satte i stand monumentet. Dette reparasjonsarbeidet var kommet igang etter en avtale i Hedmark Konfliktråd i januar i år. Det ferdige arbeidet ble ettersatt og godkjent av Hallstein Tronsmoen. Denne saken er således nå ute av verden.

Gratulasjoner fra ordføreren

Et håndskrevet, udatert brev fra ordfører Per Hvamstad med poststempel 25. juni, havnet overraskende i vår postkasse i sommer. Her gratulerer han Stiftelsen med fine trykksaker og sier at han stadig treffer folk som er interessert i Fredsuniversitetet, bl.a. andre ordførere, og han bestiller videre infomateriale - dvs. brosjyre og

Tronfjellposten i 10 eks. av hver - og ber om at regning for dette sendes Alvdal kommune v/ordføreren.

Programfestet politisk støtte

Både Alvdal Senterparti og Alvdal Venstre går til valg i høst med programfestet støtte til Fredsuniversitetet kommende periode. Dette synes vi fortjener stor honnør og vitner om både vidsyn og framsyn hos disse partienes representanter!

'Fredsplataet' (i solskinn) og Sørkletten (i skygge), sett fra Tron-toppen, primo juni -99. Foto: BP.

Gjenopptatt planarbeid

Den 1. september ble det klart at det faste utvalg for plansaker og plan- og utviklingsutvalget i Alvdal kommune fulgte rådmannens innstilling om at arbeidet med kommunens arealplan gjenopptas. Dette inkluderer også kommunedelplan for Tron-området med bl.a. tilrettelegging for Stiftelsens planer for et fredsuniversitet på Flat-Tron.